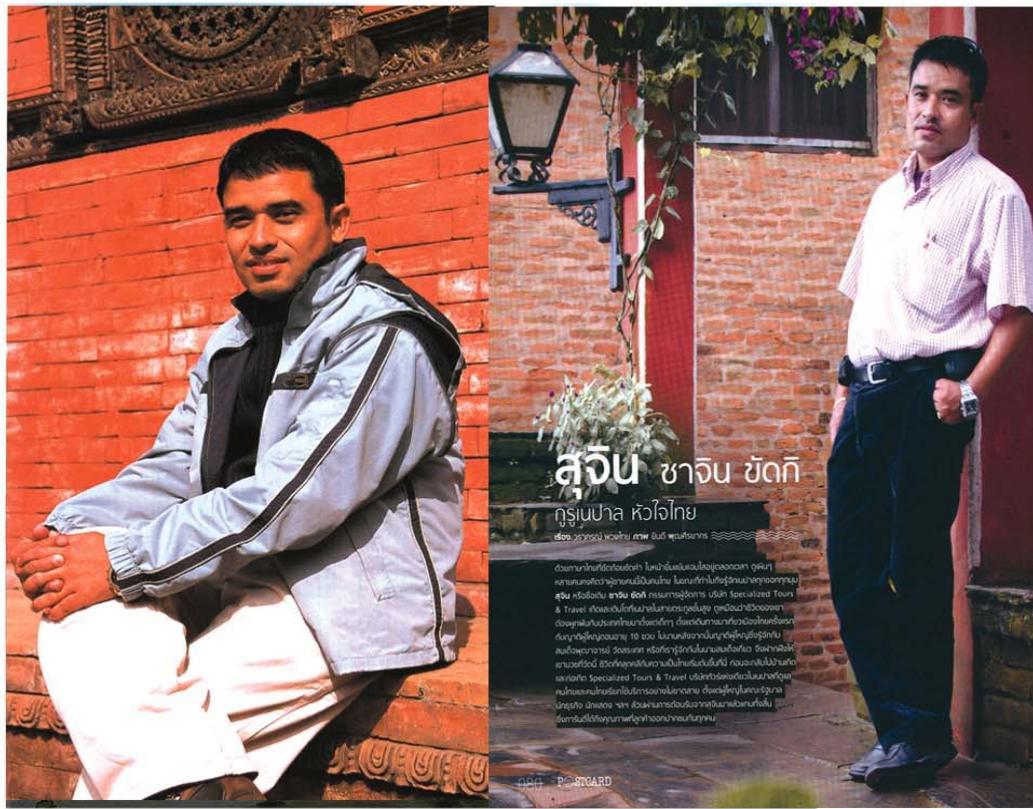

be my guest

ภาษาเนปาลวิญญาณไทย...นี่คือโจทย์ของการสัมภาษณ์ผู้ชายร่างสันทัดชาวเนปาลตรงหน้า บุคลิกประจักษ์ของเขาก็มีรอยยิ้มเบื้องหน้าเหมือนคนไทยแบบที่ฝรั่งเรียกว่า 'ยิ้มสยาม' โดยนิสัยเขาก่อนตามใจคนและพร้อมจะแก้ปัญหาด้วยคำว่า "ไม่เป็นครับ ผมจะจัดการแก้ไขให้" ผู้ชายคนนี้มีชื่อในภาษาเนปาลว่า Sachin แต่เขาขอสิทธิ์ที่จะเรียกเขาว่า คุณสุจินต์ เพื่อความสะดวกปาก เขาพูดภาษาไทย流利 หล่อ คอมฟอร์ตabe เท่าเดิมที่สุดแล้ว ไม่ต้องแปลเป็นภาษาอังกฤษ ทักษะที่เขารักที่จะทำอยู่คือการต้อนรับนักท่องเที่ยวไทยที่เดินทางมาเยือนเนปาล เฉพาะเจาะจงที่คุณไทยเท่านั้น คนเอเชียหรือฝรั่งชาติอื่นๆ ไม่ว่าจะที่จะให้บริการ

อาจมีคำถามเกิดขึ้นตรงบรรทัดนี้แล้วว่า คุณสุจินต์เป็นคนไทยโดยกำเนิดแต่ทำไมมารู้จักของคนไทยได้ถึงเกิน

"ผมอยู่เมืองไทยตั้งแต่อายุ 11 ขวบ อายุมา 12 ปีเต็ม เมืองไทยจึงเปรียบเสมือนบ้านที่สอง ผมรู้สึกเลยว่าตัวเองมีความเป็นไทยอยู่มาก่อนชั่วครึ่ง ครั้งแรกผมไปเที่ยวเมืองไทยกับญาติผู้ใหญ่ ตอนนั้นอายุ 10 ขวบจะย่าง 11 ขวบ ไปแบบทัวร์สิริสต์นี่ละ พอดีที่ญาติผมคนนี้มาจากพะผู้ใหญ่ที่วัดสรวงเกศ เขาเลยฝากผ้าผั้งให้ผมบวช เป็นครั้นนี้ตอนนั้นใจหนึ่งก็กลัว ใจหนึ่งร้อยก่ออยู่เมืองไทย เพราะที่เนปาลตอนนั้นยังล้าหลังมาก ผมอยากอยู่ในเมืองที่เจริญ"

"ผมอายุเลข 9 ปี จนอายุครบ 20 ปี จากนั้นจึงบวชพระ 1 ปี และร้อนผ้าเหลือง สักอกมาเลย ช่วงที่บวชผมได้มีโอกาสเรียนหนังสือไทยควบไปกับศาสนา เรียน ม.1 ถึง ม.3 ที่วัดโพธิ์ เรียนเต็มเวลาในสภาวะของการเป็นสามเณร แล้วเรียน ม.4 ถึง ม.6 ที่วัดมหาธาตุข้างๆ สถานที่ สรุปว่าผมเรียนเป็นภาษาไทย พูด

ไทย กินข้าวไทย อาศัยอยู่ในเมืองไทยเหมือนเป็นคนไทยแทบจะทุกอย่าง"

สงสัยคริรู้ดีว่าหลังจากเข้าสักแล้วนั้น คุณสุจินต์เดินทางกลับประเทศเนปาลเลยหรือไม่อีกต่อไป

"สักจากพระพุแม่แล้วรู้สึกหิวหงหงมาก เหมือนไม่มีที่อยู่ ไม่มีอะไรจะทำ ต้องเริ่มต้นชีวิตทางโลกแล้ว ผมได้งานแรกเป็นอพาร์ทเม้นต์ ในบริษัททัวร์ เศริฟน้ำแขก รับโทรศัพท์ ส่งแฟกซ์ ทำอยู่นาน 4 เดือน แล้วเจ้าของบริษัทนี้ส่งไปทำงานที่ແลบราชารชิน เป็นโรงแรมท่าน้ำ โพธาริส ทำงานอยู่ที่นี่ 7 เดือนก็ต้องกลับเนปาล เพราะว่าหมดเงื่อนไข ใหม่ว่าผมกลับมาเนปาลได้ 2 อาทิตย์แล้วเกิดอาการรับสภาพของประเทศไทยไม่ได้ มันเคยขึ้นกับมาตรฐานชีวิตที่เมืองไทยเสียแล้ว นิสัยเสียไปเลย"

"ทุกอย่างที่เนปาลไม่สะดวกสบาย ไม่ว่าจะเป็นถนนหนทาง ยานพาหนะ อาหารจานกิน ผู้คนที่เปลกหน้า ทุกๆ อย่างเลยครับ ผมต้องฝืนไปหมดเพื่อปรับให้เข้ากับสภาพจริงของชีวิตในบ้านเกิดของตัวเอง"

การทบทวนมาในภารกิจที่ต้องปรับตัวให้ยอมรับกับสภาพความเป็นจริงในบ้านเมืองของตนนั้นไม่อาจกิดขึ้นได้ในเร็ววัน เขายังเป็นต้องหาทางเลือกอีกด้วย "ผมกลับไปเมืองไทยใหม่อีกครั้ง อยู่ที่ประเทศของตัวเองไม่ได้ มันเหมือนคนแปลกหน้า บ้าอะไรอย่างนี้ กิมรู้ เมืองไทยทำให้คุณต่างชาติเสียนิสัยไปเสียแล้ว กลับไปอยู่อีก 3 เดือนทำงานที่พัทยาในบริษัททัวร์ของคนไทย เมื่อวิ่งช้าหมดอีกกลับบ้านเนปาลอีกรอบ ตรงนี้ผมเริ่มคิดที่จะทำงานในประเทศของตัวเองแล้ว หนีไปเมืองไทยบ่อยๆ คงไม่ได้ ทางบ้านอยากให้รับ

ช่วงบริหารงานทำปุ่ยของครอบครัวที่เนปาลนี้ แต่ผ่านมานี้ก่อน เลย ไปสมัครทำงานบริษัททัวร์ของเนปาลที่รับลูกค้าที่เป็นนักท่องเที่ยว จากเมืองไทย ทำทุกอย่างดังแต่เป็นเด็กติดตามทัวร์ดูแลคนไทย ติดต่อประสานงานทุกเรื่อง ผลลงทุนเป็นเงินกับเราด้วย ห้ามนี่รู้ปี สัดส่วนประมาณน้อยกว่า 10 % นี่ยังไม่ได้ถอนหุ้นกันข้ออุบมา ไม่มีเวลาเลย

“ุดหักเหเริ่มตรงที่ได้ติดต่อประสานงานกับบริษัททัวร์เมืองไทย มากขึ้น เพราะผ่านเป็นพนักงานคนเดียวที่พูดไทยได้ คนทางเมืองไทยเข้มรู้จักنمำมากขึ้น หลายๆ บริษัทดิตต่อขอผลิตภัณฑ์ลงมา เพราะทัวร์นี้มีนักท่องโลกว่าจะมีขั้นหลักๆ ผลใจอ่อนน้ำ คนไทยของมา ผ่านเลยให้ราคากลับไปแบบตัดคำไร้ขอบบ้าง ไม่เอาทุกจุด ที่นักทัวร์ต่างๆ ก็พุงมาที่ผ่านทั้งๆ ที่เป็นลูกน้องเขาอยู่ เจ้านายที่ไหน เข้าจะขอ ผ่านมีความละเอียดใจด้วย ไม่อยากทำตัวเหมือนคนทรายศ์ หักหลังผู้มีพระคุณ ตั้งใจจะลาออกจากเพื่อหลีกเลี่ยงคำครหา”

“ตอนแรกยังไม่คิดจะตั้งบริษัทเองหรือ มันใหญ่โตไป จุดที่ทำให้ หายลังเลคือ บริษัทที่นี่เขาเริ่มเป็นผู้ ตอนแรกไม่รู้จะ ยังไงเดียง สามารถ เสียใจมากเลยตอนนั้น เพราะไม่ได้คิดว่าจะแยกตัวออกจาก แย่งงานเขา คิดเพียงว่าจะให้ราคากลุ่มเพื่อที่คนไทยจะได้ใช้บริการ บริษัทมากๆ แต่เขามองคนละมุมกับผ่าน”

“ผ่านบินไปกรุงเทพฯ อีกครั้ง ไปปรึกษาหารือ บริษัททัวร์ไทยที่เคย ประสานงานกันมาก่อน ไปขอความเห็นใจ ระหว่างความทุกข์กับ เขายังผ่านแย่แล้ว หมดอาชีพแล้ว อะไรท่านองนี้แหล่ ได้คุยกับคุณมุ่ย (เชื้อพี่นุ่ย เป็นสาวาขาวเหนือ) เจ้าของบริษัท Multi Center Holiday มุ่ยรับปากจะช่วยส่งลูกทัวร์ให้ ให้กำลังใจมาก ผ่านก็เลย กล้ากลับมาเปิดบริษัทของตัวเองแต่เป็นขนาดเล็กนั่น ชื่อ Specialized Tour ทุกอย่างราบรื่น ผ่านได้เพื่อน ได้ความสัมพันธ์ที่พื้นดีได้ ความชื่อสัตย์จริงใจ

ถ้าอย่างนั้น เดี๋ยวองรู้จักนิสัยใจคอของคนไทยเป็นอย่างดีแน่

“ผ่านต้องเรียนรู้นิสัยคนไทยว่าเมื่อมารักษาตัวท่องเที่ยวต่างประเทศและเสียเงินแล้ว ต้องการความสะดวกสบายในทุกๆ ด้าน ไม่ชอบเดินมาก กลัวเหนื่อย เกินไป ต้องการความสนับสนุน ตั้งแต่โรงแรมที่พัก อาหารการกิน รถ บริการ แอร์ต้องเย็นเยี่ยน ต้องได้ซื้อของจุใจและถูกใจ ใจดีต้อง สุภาพเรียบร้อย อ่อนน้อม เราร้องปรับแก้ให้เขาได้ อย่างน้อยก็ ทำให้ได้ที่สุด ถ้าทำไม่ได้ต้องบอกเหตุผล บางกรณีเข้าใจและยินดี ที่จะเพิ่มเงินให้ในส่วนที่ขอเพิ่ม แต่บางกรณีไม่เข้าใจ คิดว่าเสีย เงินแล้วต้องได้ทุกอย่างเปลี่ยนได้ทุกวิถีทาง ราคาของที่พักและ อาหารมันกำหนดมาจากกรุงเทพฯ แล้ว บางครั้งต้องขอความเห็นใจ

กันซื้อๆ เพราะความสะดวกในเนปาลนี้ไม่เท่ามาตรฐานของไทยหรือ คุณเนปาลส่วนใหญ่กันอย่างสม lokale เอาแค่พอเพียงเท่านั้น ไม่รู้จักชีวิตที่หรูหราฟุ่มเฟือย จะนับบริการที่เข้า ให้ จึงง่ายๆ เรียบๆ ไม่เอาใจใส่เป็นพิเศษ ตรงนี้ที่ลูกค้าคนไทยไม่ เข้าใจและมักอารมณ์เสียเสมอ อย่างโรงราม 5 ดาวในเนปาลนี้มัน ไม่ใช่เหมือน 5 ดาวในกรุงเทพฯ ผู้คนที่นี่ยังไม่รู้จัก Service Minded ผ่านเตือนเขาแค่ 1,700 บาท เขายังไม่จะบริการแบบสุดๆ ได้ยังไง เพราะชีวิตของเขามีค่าเช่น ผ่านถึงว่าอยากให้ทำใจว่ามาเที่ยวเพื่อ เรียนรู้ชีวิตของคนอื่นๆ ด้วย คนไทยหลายคนมาเที่ยวบ่อยๆ เข้า แล้วปลดความต้องการในวัตถุไปได้เลยก็มี”

“ทัวร์ที่ผ่านทำนี่คือการให้ Service เมื่อ Landing ค่าเครื่องบินคุณ ออกเอง เมื่อมาถึงเนปาลผ่านจัดการดูแลให้ทุกอย่าง กิน อยู่ หลับ นอน เที่ยว ในราคานี้เป็นจริง อย่างโรงรามนี่ ถ้าคุณเป็นลูกค้าประเภท walk in ราคาก็จะเดิม 100 % แต่ถ้าให้ทางผ่านจัดให้เป็นแพกเกจ ราคาก็ลดลงกว่า 25 % เพราะเรามีข้อตกลงส่วนแยกให้กันอยู่ ผ่าน ยินดีให้ข้อมูลโดยไม่คิดอะไร หมายถึงการเที่ยวในกรุงกาฐมาณฑุ เช่นจะไปปั่ยง ใจ อยู่ที่ไหน ค่าแท็กซี่ประมาณเท่าไหร่หรือสินใน แพกเกจทัวร์ของบริษัทที่ไปเมืองอื่นๆ ผ่านก็ยินดีให้บริการในราคานี้ ที่ดูดีธรรม และขอเน้นว่าสะดวกสบาย เพราะมีรถไปรับและไปส่งที่ สนามบินให้ แทนที่จะต้องหารดเค่องและถูกโกงราคาเกินจริง เมื่อ ท่องเที่ยวที่ไหนในโลกใหม่กันหมด ทุกคนอย่างได้เงินจาก ทัวร์สต์และมีการใช้เล่นเหลือมต่างๆ”

“ผ่านมีผลกำไรแค่อยู่ได้ พอกินพอใช้ มีเงินเดือนจ่ายลูกน้อง มีค่าบ้าน ค่าไฟจ่ายทุกสิ้นเดือน เป็นพระใจรักงานนี้มากกว่าโรงงานทำปุ่ย”

ผู้ชายคนนี้ยังคงหัวเราะ บางครั้งก็มีท่าเบินอาย เมื่อเริ่มต้นพูดคุย เขายุบต้องก่อนตอบค่อนข้างนาน ต่อเมื่อพูดคุยกันไปเรื่อยๆ เขากล้าพูดคุยมากขึ้นตามลำดับ นำสูญใจแทนที่เขามีโอกาสเลือกงาน ที่ใจรัก งานที่ได้มีส่วนร่วมกับประเทศไทยและคนไทย เพราะ เขายังรักติดต่อเวลาว่าเขามีความเป็นคนไทยแท้ที่มีอยู่ในตัวเกินครึ่ง บางครั้ง....การได้ต้อนรับคนไทยอยู่ที่เนปาลนี่ ทำให้เขานานคิดไป ถึงชีวิตวัยเยาว์ คิดถึงการฝ่าฟันที่ตั้งต้นจากประเทศไทย เสมือน การได้รับลึกษาติดโดยไม่ต้องพยายามแลกเปลี่ยนมาเกิดใหม่อีกรอบ ให้เสียเวลา อันนี้เจ้าตัวเขายุบเอง ก่อนที่การสัมภาษณ์จะจบลง ด้วยความราบรื่น สรุปว่าหัวข้อ “ภายใต้เงินเนปาลวิญญาณเป็นไทย” ที่ได้ตั้งประเด็นไว้แต่แรกได้บรรลุความหมายโดยสมบูรณ์จากถ้อย กระพงความที่คุณสุจินต์ได้ถ่ายทอดออกมาจากปากของเขาว่า “ เรียบร้อยแล้ว ”

“ คนเนปาลส่วนใหญ่จุก กินอยู่กันอย่างสม lokale เอาแค่พอเพียงเท่านั้น
ไม่รู้จักชีวิตที่หรูหราฟุ่มเฟือย จะนับบริการที่เข้าให้จ่ายๆ เรียบๆ ไม่
เอาใจใส่เป็นพิเศษ ตรงนี้ที่ลูกค้าคนไทยไม่เข้าใจและมักอารมณ์เสียเมื่อ ”

Mr. Sachindra Khadgi

